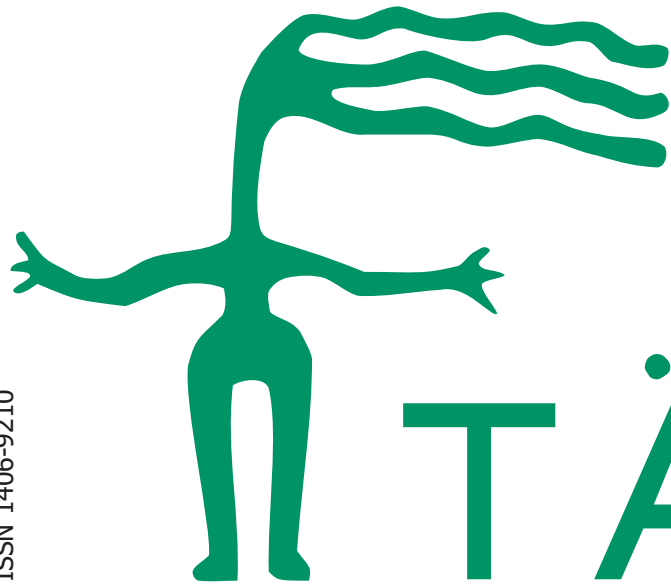

Minu legendaarne tüdruksõber

Mike Gayle (32) on viimased viis aastat olnud üks inglise meelelahutuskirjanduse suuremaid sensatsioone. Tema raamatud räägivad humoorikalt inimsuhetest mehe vaatenurgast, aga sama hoogsalt loevad neid ka naised. Teda on sageli nimetatud ka meessoost Bridget Joneside autoriks. Praeguseks on tema raamatuid müüdud juba miljoneid eksemplare ja hiljuti sõlmis ta ka lepingu ühe Hollywoodi filmikompaniiga.

Raamatu “Minu legendaarne tüdruksõber” peatagelane Will Kelly on emakeeleõpetaja, filmifriik, endine poiss-sõber.

Ta on endiselt armunud Sellesse Õigesse ning püüab teada saada, kas on olemas ka Keegi Teine. Maailmaga seob tema räämas poissmehekorterit telefon, mille helinale võib järgneda kõne, mis tõstab ta masenduse sügavustest päikesepaistesse või purustab viimsegi lootuseraasu.

“Minu legendaarne tüdruksõber” ilmub eesti keeles sarjas “Anne Raamat”.

K A T K E N D

“Martina,” alustasin ma. “Kell on peaaegu kolm öösel. Miks sa helistad mulle kell kolm öösel? Kas sa oled hull? Ma arvasin, et mu ema helistab ja ütleb, et vanaema on surnud. Kuidas sa saad nii julm olla?”

Ma ei tea, kuidas ma suutsin kõike seda ilma naerma pahvatamata öelda. Eriti meeldis mulle see “kell kolm öösel” – liialdus oli sõnasõdades alati minu meelisrelvaks.

Martina oli nii jahmunud, et ta ei saanud sõna otseses mõttes aru, mida ma rääkisin.

“Ma... ma...” oli kõik, mis ta enda kaitseks suutis öelda.

“Sa teed mida, Martina?” Ma otsisin ringi vaadates oma südametunnistust. Seda ei paistnud kusagilt. “Kell on kolm öösel, Martina. Sa ei saa inimestele öösiti kell kolm helistada. Kuule, see peab lõppema. Jah, ma tean, et meil oli laupäeval koos väga tore. Ja ma jään seda alati mäletama.” Mind huvitas, kuhu mu südametunnistus siis kadunud oli, ja ma jõudsin järeldusele, et sellega juhtus õnnetus ning see uppus ühte nendest enesehaletsust täis tiikidest, mis minu sisemaastikkut ilmestasisid. See oli just selline tigidaloomuline, kõva südamega, täiesti isekas ja enesekeskne asi, millega Simon hakkama saaks. Lõpuks ometi, pärast kõiki neid aastaid olin ma ilma igasuguse süütundeta – ma olin Sean Connery James Bondi rollis. Ma võisin neid armastada ja hüljata ja sellest mitte hoolida, sest lõpuks ometi ei hoolinud ma kellestki teisest kui endast. Loksutatud, mitte segatud! “Martina,” jätkasin ma tapva hoo- bi andmiseks valmistudes, “ma pean sulle midagi ütlema. Kuule, asi ei ole siinus, asi on...”

“Ma olen hiljaks jäänud,” sõnas Martina järsult.

“Kell on peaaegu neli,” vastasin ma, “muidugi oled sa hiljaks jäänud. London ei asu teises ajavööndis, Martina, pool neli öösel Nottinghamis on ka siin pool neli. Ega ma Austraalias ei ole.”

Ta tõi kuuldavale vaikkeid hämmeldunud häälsusi. Minu katsetused salvava sarkasmi vallas olid nähtavasti kurtidele kõrvadele määratud.

Martina ohkas raskelt. “Ma olen hiljaks jäänud, Will. Tead küll, h i l j a k s.”

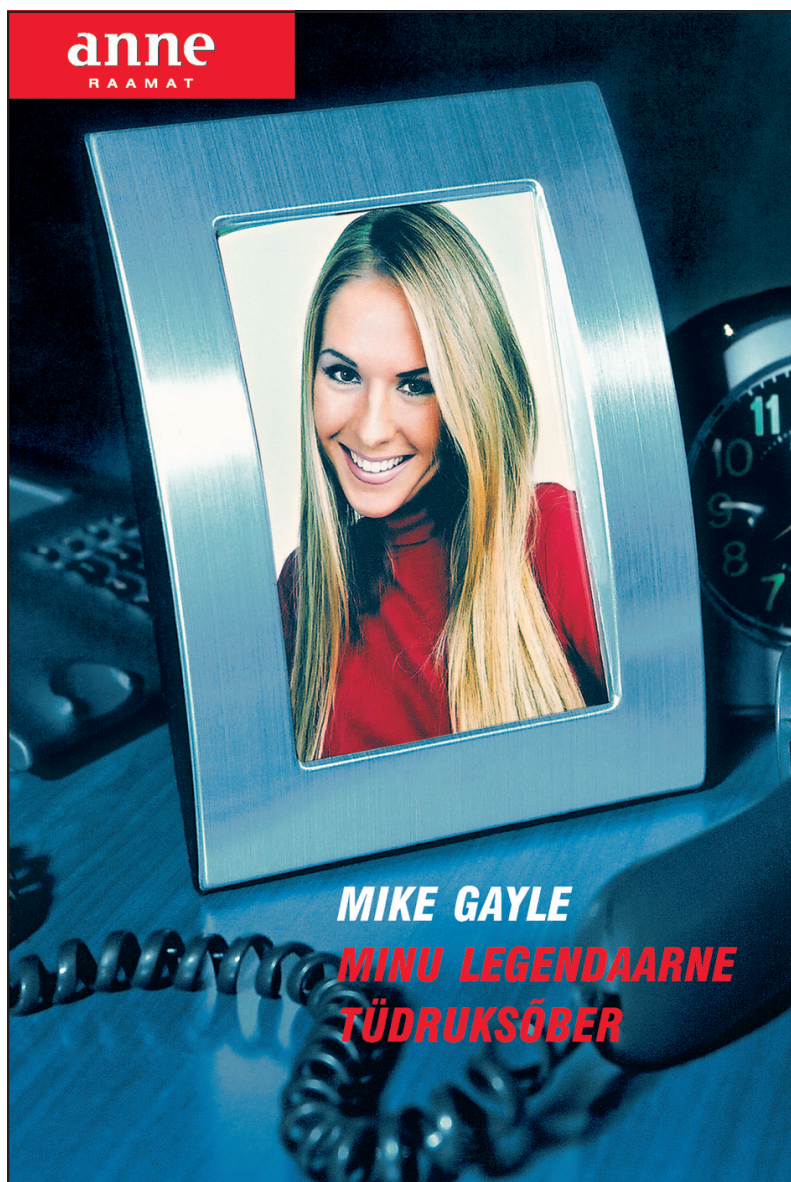
Mul polnud vähimatki aimu, millest ta rääkis. Pärast paarisekundilist segaduses pausi jõudsin ma järeldusele, et ta on jätnud lõpuks hüvasti viimaste jäänustega oma tühjenevast ajuraasukeste laost või siis oli ta ette võtnud oma ema Harvey's Bristol koorelikööri varud.

“Martina,” jätkasin ma, “ma tean, et sa oled hiljaks jäänud. Ka minul on kell olemas. Suur osuti on kaheteistkümne peal ja väike osuti näitab viie peale. Sa ei pea mulle ütlema, et sa oled hiljaks jäänud.”

“Will, ma olen...”

“Kui sa ütled mulle veel ühe neetud korra, et sa...”

“Rase.”

Mike Gayle: Lihtsalt mõtlen välja

Olete te tahtnud kunagi oma raamatutes kellelegi kätte maksta?

Tahaks öelda, et jah, aga tegelikult mitte. Kui ilmus esimene raamat “Minu legendaarne tüdruksõber”, ujusid kuskilt mudast välja mõned ekskallimad, kes arvasid, et raamat on neist. Ma ütlen selle peale ainult: “Haa! Lootke vaid, et te mulle nii palju korda lähete.” Elu on kättemaksu jaoks liiga lühike. Parim kättemaks on nad ära unustada ja oma elu edasi elada.

Mis on kõige imelikum asi, mida te naiste puhul ikka veel ei mõista?

Minu arust on kõige kummalisem see, kuidas nad kuulavad. Ma ei saa aru, mis juhtub pärast seda, kui sõnad lahkuvad mehe huultelt ja jõuavad naise ajju, aga igatahes on see midagi veidrat. Ma lihtsalt ei mõista, miks mulle endale väga lihtsad tundunud sõnad võtavad naiseni jõudes täiesti uue tähenduse.

Mille poolest erinevad naiste kirjutatud raamatud meeste omadest?

Naiste suhetest rääkiva kirjanduse traditsioon on pikk ja naistel on seetõttu ka raske millelegi muule pühenduda. Alles viimastel aastatel on ka meeskirjanikud suhetest kirjutama hakanud ja see on kuidagi värskem. Pealegi naistele meeldib võimalus mehe mõttemaailmas vahel ringi nuuskida (kui seal üldse midagi toimub).

Kui palju räägite oma raamatutes iseenda elust?

Need kõik on autobiograafilised, ent ühtlasi ka mitte. Muidugi on seal minu oma mõtteid ja kogemusi, aga seejärel tuleb terve posu materjali, millel pole minuga midagi pistmist. Lihtsalt mõtlen välja!

Tauno Vahteri pikem intervjuu ajakirja Anne detsembrinumbris.

Anne Raamatu sarjas on ilmunud:

**Vikram Seth
TASAVÄGINE MUUSIKA**

Romaani peategelane on neljakümnele lähenev viiuldaja Michael Holme, kes elab kümne aasta eest karile jooksnud armastuse kõledas järeltuules. Nüüd, kümme aastat hiljem näeb Michael tiptunni tuubil bussis Oxford Streetil nägu, mida on kõik vahepealsed aastad asjatult otsinud.

**Josie Lloyd. Emlyn Rees
SAAME KOKKU**

Inimsuhted ning meeste ja naiste maailm läbi Amy ja Jacki arusaamade. Kui kaks isepäist noort kokku saavad, ei tähenda veel, et nad ühtemoodi mõtlema hakkavad.

**Elme Väljaste
KIUSATUS**

Kui naine on abielus ning võtab õn- nena sedagi, et mees igal õhtul teleka ees õlut joob ning naisele tähelepanu ei pööra, siis võib kogu kaunis pere- maailm ühel päeval lihtsalt kolinaga kokku kukkuda.

**Pam Rhodes
SIDUVAD KÕIDIKUD**

Oma 20-aastase õnneliku kooselu vältel on Gwen ja Richard jaganud saladust, millest ei räägita isegi omavahel, saati siis veel tütre Susiega, kellega Gwenil on niigi teravavõitu suhted. Richardi ootamatu surm viib aga hoolikalt peidetud mälestuste ilmsikstulekuni ning noore lapse- ootel naise Kate'i ilmumiseni.

Uus romaan Elme Väljastelt

Menuka debüüt- raamatu “Kiusatus” autoril Elme Väljastel (fotol) on valmimas uus romaan. Seekord on vaatluse alla võetud keskealise mehe ja tema uue, noorukese naise suhted.

Mis ikkagi juhtub, kui “mees parimais aastais” oma abikaasa ja lapsed maha jätab ja uuele ringile läheb? Kas uus elu ikka on selline, nagu mees oma vaimusilmas ette kujutas. Mida teeb noor ja mammonahimuline noor naisuke? Millised reeglid hakkavad uues kodus kehtima? Ja mida teha ämmaga, kes kes samuti noorpaari juurde elama kolib?

Humoorikas ja kohati ka iroonilise võtmes kirjutatud raamat jõuab lugejateni järgmise aasta alguses.

Kirjastamise kergus

Lugupeetud õppejõud Juhan Peegel ütles ajakirjaniikuks pürgijatele kaasa kuldlause: “Kui kuidagi saad, ära kirjuta!”. Nüüd, kirjastajana, tahaks ise vahel öelda: “Kui kuidagi saad, ära kirjasta!”.

Aga kirjastatakse. Ja kuidas veel. Eestis ilmub nädalas keskeltäbi 50-70 raamatut, jõuluajal veelgi rohkem. “Kuidas te kõik ometi ära elate?” imestab mõni majandusnimene. Ega me ise ka ei tea. Eestis on ligi 800 firmat, kelle üheks tegevusalaks on märgitud “kirjastamistegevus”. Põhitegevusalaks on kirjastamine ligi poolesajal ettevõttel.

Kui 1990. aastate alguses juhtus, et kaks eri kirjastust andsid välja ühe ja sama tõlkeramatu vaid mõnenädalase vahega, siis enam nii “juhtuda” ei tohiks. Kuna kirjastamine on muutunud Eesti Vabariigis suhteliselt lühikese aja jooksul rahvusvahelisi norme ja tavasid järgivaks äriks, võetakse meie kirjastajaid maailma mainekate kirjastuste ja agentuuride poolt juba ammu täisväärtuslike koostööpartneritena.

Aga juhtub ikka. Ka meie leidsime veel üsna hiljuti kauplusest raamatu, mille tõlkimise litsentsi meile kuulus. Käsikiri oli meil ka juba tõlgitud-toimetatud.

Tegime kõik endast sõltuva: informeerisime litsentsi vahendanud agentuuri ja teose ebaseaduslikult välja andnud kirjastust. Agentuur käskis eksinud kirjastusel piraatteose müügiltsi ära korjata. Seda ei juhtunud. Meie püüdsime saavutada kompromissi. Kahjuks asjata. Pöördusime Eesti Autorite Ühingu ja Kultuuriministeeriumi juurde kuuluva autoriõiguse asjatundjate komisjoni poole. Mõlemalt saime vastuseks, et see teema ei kuulu nende haldusalasse. Teost me välja ei andnud. Kohtusse ei pöördunud, sest kui kirjastamise seaduslikkust ei toeta asjasse otseselt puutuvad institutsioonid, siis pole mõtet aega ja raha raisata.

Siit küsimus: kes kaitseb peale kohtu Eestis kirjastamisalast autoriõigust? Ikka kirjastaja ise. Ning riigil on suur vedamine, et tal on valdavalt ausad ja vastutustundlikud kirjastajad.

*

Viimasel ajal on hakatud rääkima eesti kirjanike osast ühiskonnas ning servapidi puudutatud ka nende loomevõimet. Kender kraaksub, et eesti kirjanikud ei kõlba kuhugi, Sirkel seletab, et meedia teeb asjaltult kirjaoskamatumest kirjanikud. Postimehe Kadastik tasakaalustab, et meedia ei väärtusta, vaid lihtsalt tunneb huvi. Väga vajalik arutelu, ootaks vaid suurema hulga literaatide arvamust. Mida nad ise oma loomevõimalusest ja -võimekusest arvavad?

Sellesama artikliahela ajal ilmub Eestis mitu head raamatut. Neist ei kirjutata ajakirjanduses rohkem, kui kirjastaja endale “Arkaadia” ja “Arteri” tikutoosi suurusele pinnale reklaami jaksab osta.

Kuid natuke keerulisemat ja ajutegevust nõudvat raamatut ei ole vaja väljaannetel karta. Et eesti inimene seda ei karda ja — ime küll! — ikka ostab, võivad kirjastajad läbi majandusraskuste murdes kinnitada.

TIINA TAMMER

T S I T A A T

Praegu pingutatakse tublisti ja kindlasti mitte süüdimatult, et kasvaval põlvkonnal seostuks sõnaga “kirjanik” kas naljanumbrist ja näljarotist “tropp” või auja häbitundeta räuskav jõhkard.

Eesti Kirjanike Liidu esimees Mati Sirkel 19. oktoobri Postimehes.

Olen aru saanud, et nad (kirjanikud –toim.) tahavad üle kõige, et neid avaldataks, et neist kirjutataks. Aga miks peaks? Suur osa neist ju kirjutab nii malbelt või segaselt või pealiskaudselt või igavalt, et see ei kõlba mitte ühessegi väljaandesse.

Kaur Kender 26. oktoobri Postimehes.

Tegelikult ei ole meedia ka Kenderit ennast armastanud — meedia pole tema nimel millestki loobunud. Meedia ei armasta, meedia tunneb huvi.

Mart Kadastik 30. oktoobri Postimehes.

Frankfurdi raamatumess: raamaturindel muutustega

Kuigi Frankfurdi raamatumess on endiselt maailma suurim, ei üllatanud see tänavu suurt millegagi. Oktoobri keskel toimunud messist võttis osa tähelepanuväärselt suur arv eesti kirjastajaid. Samas tekkis teiste maailma kirjastuste pakutavat valikut vaadates küsimus, mida siis kõik need kodumaised kirjastused hakkavad välja andma?

Tundub, et kirjastamises on praegu kaks suuremat kriisi. Ühest küljest on nii Euroopa kui USA kirjastamises majanduslik kriis. Langus on jõudnud börsilt raamatupoe klientide kukrusse ning läbimüüginumbrid on kukkunud.

Eriti teravaks on olukord läinud Saksamaal, kus mitu arvestatavat kirjastust on juba läinud pankrotti. Paljud suured kirjastused on ka müügis, aga neile pole leitud ostjaid. Ameerika kirjastused süüdistavad languses sageli 11. septembri sündmusi, kuid see on ka silmakirjalik. Kuna kriis andis ennast tunda juba enne terrorirünnakut, võib hinnata, et vähemalt osad kirjastused (ja ka muude sektorite firmad) üritavad oma ebaõnnestumisi terroristide arvele kirjutada ja ise vastutusest kõrvale hiilida.

Üks kriisi põhjuseid võib peituda hoopis reaktsioonist möödunud aastate sündmustele, kui suuremad kirjastused hakkasid teisi kirjastusi üles ostma ja tekkisid tõelised hiidkontsernid.

Kõrgajal, umbes poolteist aastat tagasi, võis iga päev tul-

Eesti kirjastajad ei lase ennast häirida kesisevõitu messist. Vasakult: Mihkel Mõisnik Tänapäevast, Eesti Kirjastuste Liidu juhatuse esimees Toomas Väljataga, trükikoja Pakett tegevdirektor Sven-Erik Moorlat ja Kaidi Roots kirjastusest Hotger. Foto erakogust

la uudiseid üha uute ühine-miste kohta. Nüüdseks on selgunud, et seejuures toimiti ka üsna valimatult. Soov kogu turgu enda kätte saada viis paljude kahjumlike kirjastuste ostmiseni.

Ka polnud selliste kirjastuste juhtimine enam väga efektiivne. Seetõttu ongi suurkirjastused hakanud sulgema oma vähemedukaid ja suures kahjumis tütar kirjastusi.

Majanduslikud raskused annavad tunda ka vaimses mõttes. Paljud väliskirjastused on külmutanud oma uuenduslikumad projektid. Et kriisi üle elada, soovitakse avaldada ainult väga kindlaid nimetusi (raamatuid), mis on ennast minevikus tõestanud.

Ent lugejad pole nendega nõus. Kirjastused on oma tööplani “üle mõelnud” ja lõppude lõpuks jätsid need sageli väga tuima mulje.

Arutult palju ilmub ja on il-mumas mitmesugust nõrgal tasemel päevapoliitilist kirjan-dust, mida oleks antud juhul

kõige õigem nimetada hoopis propagandaks. Kahjuks takis-tab sellise kirjanduse prioriteediks seadmine ka paljude paremate käsikirjade ilmumist.

Kõige paremini võttis tänavuse messi kokku üks mu hispaania kolleeg, kes osales juba 38. korda järjest: “Igal aastal kõik halavad, et nii halvasti pole veel kunagi olnud. Minul on näiteks üsna hea mess olnud. Aga ameeriklased on uimased ja sakslased nutavad nurgas, nii et üldiselt on inimesed sünged.”

Sisuliselt oli töö samasugune kui eelmistel aastatel. Raskeim osa on kuskilt leida midagi tõeliselt huvitavat, kuid une saamisega pole probleeme, kui iga päev mööda pikki koridore ja messihalle küm-mekond kilomeetrit maha marssida. Eestlaste ülespanek oli suurem kui möödunud aastal ning kõige positiivsem oli seejuures, et juba teist aastat viibiti samas hallis Skandinaavia ja Kesk-Euroopa kirjastus-

tega. Varasemate aastate nurgatagusest ei leidnud eestlasi keegi üles.

Mitu eesti raamatut on il-mumas välismaal, ent eesti kirjanduse massilise tõlkimise lootus on naiivne. Isegi Saksa väikelinna raamatukauplusest võis leida Enn Vetemaa “Näki-liste välimääraja” uue trüki ja äsja ilmusid Soomes Aidi Valliku “Kuidas elad, Ann?” ning Andrus Kivirähki “Rehepapp”. Esialgu on ainus eesti kirjanduse tõlkimisega seotud selgelt kasumlik ettevõtmine Jaan Krossi avaldamine soome keeles.

Eesti kirjastajatele meeldib viriseda, kui raske on nende töö: oh kui palju kohtumisi messidel, oh kui palju ilmub raamatuid – jääb mulje, nagu hakataks Dneprit forsseerima! Ent kui koostööd õieti ei tehta ja ikkagi 15 raamatut päevas ilmub, siis peaks ka oma süüd tundma. Vastasel juhul võib kriis ka meil pauguga lõppeda.

TAUNO VAHTER

Unine ja ähmane ta tänagi näib

Esimesel “päris” messipäeval keskusesse minnes tundub, et kõik on nagu alati; tunne selles tohtus saginas on kahtlaselt tuttav ja inimesed pole aastaga jälle karvavõrdki muutunud. Igav on. Ometi võib veel loota, et kusa-gil on ka midagi huvitavat. Päeva lõpuks on kolleegid-konkurendid ühes asjas üsna ühel nõul: igav on.

Teisel päeval miljonite raamatute keskel kumab kusagil kukla kandis taas midagi tuttavat, mis lõunaks kindlaks veendumuseks saab: igav on. Ja mitte sellepärast, et kogu seda raamatuhunnikut on juba nii palju kordi vaadatud, vaid sellepärast, et keegi kusa-gil ei tundu olevat millegi põ-

rutava, iseäranis kauni või isegi silmatorkavalt tobedaga la-gedale tulnud.

Keegi nagu ei julgeks midagi huvitavat ette võtta või on lihtsalt sihid pisut ähmaseks jäänud. Sama kinnitavad ka kolleegid välismaa kirjastus-test.

Alles hiljem selgub, et numbrid kinnitavad seda igavust ning isegi seletavad üht-teist.

Mess on nimelt pisut kokku kuivanud. Messijärgne, 14. oktoobri “Publishers Weekly” on uurinud, kuidas tänavune Frankfurdi raamatumess arvudes välja näeb. Eksponentide arv on langenud 4%, seda peamiselt Saksamaa arvelt (-12%), sest rahvusvaheliste

eksponentide arv on samas 2% tõusnud. Ekspositsiooni kogupind on aga peaaegu 5% langenud. See kõneleb kehva-dest aegadest kirjastamisäris kõikjal maailmas.

Samas tuleb kohalolijailt üsna vastakaid signaale. Ühed väidavad, et nende äripartne-rid on kehvades oludes sunni-tud messilkäigu kulutusest loobuma, teised jälle, et kõik, kellega vaja rääkida, on siiski kohal.

Nõustuda tuleb siin küll vähemalt Eesti poolt vaadates viimastega, sest ükski arvesta-tav välispartner (ega ka kodu-maineline konkurent) messilt küll puuduvat ei näi. Aga pisut närvilised ollakse küll, sest aasta pole seni sujunud nii,

nagu oodatud. Kuid müügi-numbrid on planeerituist väik-semad vaid neil, kel vaheteva-hel mõte teha ka pisut kunsti (või ilukirjandust), mitte üks-nes tarbepuud.

Kui tervikuna on näitajad langenud, siis ärialaste raama-tute ja odava masstoodangu müük läheb tõusvas joones. Pidevast nõõrilkäimisest ka-rastunud Eesti kirjastajat see küll ei üllata ega kohuta, siin on see nii olnud juba mitu aega, aga piiri taga ollakse as-jade sellisest käigust pisut äh-mi täis. Paistab, et nüüd on aeg neil meie juurde õppima tulla.

MIHKEL MÕISNIK

Raamatud november-detsember 2002

KES?MIS?KUS? 2003 aastaraamat

Koostanud Enno Tammer
Kujundanud Martin Pedanik
480 lk, kõva köide
ISBN 9985-62-095-X

480-leheküljeline värvitruki rohkete fotodega ülevaade tähtsündmustest ja faktidest alates 2001. aasta septembrist kuni 2002. aasta oktoobrini Eestis ja maailmas nii temaatiliselt kui kronoloogiliselt.

Kommentaariid aasta tipp-teemadel. Teiste hulgas selgitab õiguskantsler Allar Jõks, miks ta võitles valimisliitudega ja meediaanalüütik Raul Rebane, kas miljonite kulutamine Eesti märgi otsimisele oli õigustatud.

• **Eurovisiooni korraldamine – Eesti suur võit.** Eraldi peatükk, milles Eurovisiooni korraldamise telgitaguseid näitab ise neis telgitagustes töötanud Romi Erlach.

• **Võimupööre Tallinnas ja Eestis.** Millal võis näha esimesi märke? Kes kelle poliitikutest reetis? Analüüsib Urmet Kook.

• **Eesti ja maailm.** Tähtsündmused ja faktid päev päeva haaval ning temaatiliselt (tähtteemad, skandaalne, uus, seadused, arvud, õnnetused, kriminaalne, kohtuotsused).

• **Majandus.** Sündmused. Uued ametid. Pankrotid. Otused. Edetabelid. Autod. Infotehnoloogia.

• **Sport.** Tulemused talimängudest kuni vormelini. Eesti ja maailma tipptegijate portreed.

• **Ilm.** Tartu ilmateadlane Ain Kallis annab täiusliku ilma ülevaate kuude lõikes. Aasta soojemad ja külmemad päevad.

vad. Aasta viimasemad ja külmemad päevad.

• **Kultuur.** Sündmused. Auhinnad. Tegijad.

• **Meelelahutus.** Sündmused. Tähed, hitid, edetabelid.

• **Seltskonnaelu.** Kes kellega käib? Kes kellest lahutas? Kellel sündisid lapsed?

• **Tunnustus.** Kes pälvisid ordenid ja medalid? Kellele läksid Eesti riigi preemiad, Nobeli preemiad, Oscarid.

• **Aasta näod Andrus Kivirähki sulest.** Teiste hulgas ka meie Arnold ja meie Kiku.

• **2003. aasta tähtsamad sünnipäevad.**

Jari Tervo

MINU SUGUVÕSA LUGU

Tõlkinud Jan Kaus
Kujundanud Tõnu Kaalep
336 lk, kõva köide
ISBN 9985-62-098-4

See on lugu kuulsast kirjaniikust, tema perekonnast ja kuulsast sarimõrvarist. Lugu sellest, kuidas kõik sujuvalt, aga järjekindlalt lõrri läheb. Lõrrimineku jooksul kohtub ja tegeleb kirjanik lisaks sarimõrvarile hea hulga inimestega, tavaliste soome kodanikega. Lõviosa neist on oma kummalsed hirmud ja veelgi kummalsamad soovid. Naljakaimaks ja valusaimaks kujuneb kirjaniku kohtumine isendaga, teisisõnu: põgenemine iseenda eest. “Minu suguvõsa lugu” on seebiooperlikum kui kõik Mehhiko seriaalid kokku ja sügavam kui Vaikne ookean.

Scott Adams

TÖÖRÕÖM

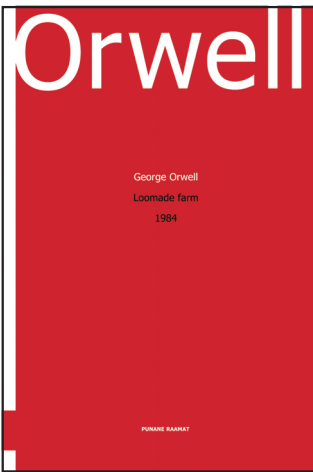
Tõlkinud Helen Urbanik
256 lk, kõva köide
ISBN 9985-62-099-2

Ebameeldivad kontorihäälled on kõigest üks võimalus,

kuidas ennast lõbustada ja kolleege hulluks ajada. Tööandjad on välja mõelnud terve rea nippe, kuidas oma töötajaid tööle õnnetuks teha. Aitab! Järjekordne Dilberti-raamat õpetab, kuidas tööle jälle õnnelik olla. Õnnelikuks võib saada oma kolleegide, ülemuste, klientide – või mis veelgi parem: ülbete aktsionäride arvel. Seejärel õpetab raamat leidma nalja igapäevastes olukordades, nii et oleks kergem oma kolleege mõnitada. Raamatu kolmas osa on nähtamatu – seetõttu see teos nii raske ongi.

Scott Adamsi koomiks “Dilbert” ilmub rohkem kui 2000 ajalehes üle maailma. Tema edetabeleid vallutanud raamatuid on kokku müüdnud üle kolme miljoni eksemplari. Eesti keeles on varem kirjastuselt Tänapäev ilmunud “Dilberti printsiip” ja “Dogberti täiesti salajane juhtimisõpik”.

George Orwell
LOOMADE FARM
1984

Tõlkinud Mati Sirkel,
Tõnis Arro, Tiit Kusnets,
Rünno Vissak
Kujundanud
Kristjan Mändmaa
Sari PUNANE RAAMAT
400 lk, kõva köide
ISBN 9985-62-104-2

Kaks 20. sajandi ilmselt mõjukaimat teost ühtede kaante vahel. Allegooria ja antiutopia oma parimates vormides.

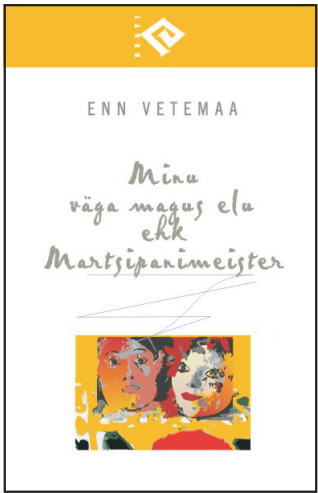
Humphrey Carpenter

J.R.R. TOLKIEN

Elulugu
Tõlkinud Tiina Randus
Kujundanud Dan Mikkin
376 lk, kõva köide
ISBN 9985-62-100-X

J.R.R. Tolkieni teosed, eriti muidugi “Sõrmuste isand”, on viimastel aastatel teinud läbi tõelise uue tulemise. Kuid tõelisel fännil on kasulik ka tea-

da, kes oli mees selle suure saaga taga. Autor vaatleb kirjaniku elu ja kujunemist üheks viimase aja suuremaks jutuvestjaks läbi kogu ta elu, tõmmates paralleele Tolkieni tunnutud ja vähemtuntud teoste ning nende allikate või võimalike eeskujude vahel.

Enn Vetemaa

MINU VÄGA MAGUS ELU EHK

MARTSIPANIMEISTER

EESTI SARI
Kujundanud Kersti Tormis
206 lk, kõva köide
ISBN 9985-62-085-2

Minavormis jutustatud lugu kentsakavõitu martsipanimeistrist, tema poisieast, sellest, kuidas tema elukutse ja kutsumus ta justkui ise üles leiab, kujunemisest (martsipani)kunstnikuks, õige iseäralikust, kuid Eesti elus kindlasti mitte haruldasest kõigega mugandumise filosoofiast ja üsna hilja tulevast suurest armastusest, mis taas teda suisa ise näib üles otsivat. Mõneski mõttes võib olla tegu “Monumendi” temaatika juurde tagasijõudmisega nüüd, palju hiljem, elukogenumana ja hoopis teise riigikorra ajal. Igal juhul on tegu vaimuka ja teravmeelse pilguga nähtusele, mida eestlased tihtilugu meie elujõulisuseks või iga riigi- või olukorraga kohanemiseks armastavad nimetada.

JAAN TÄTTE LAULUD

Kujundanud Asko Künnap
pehme köide
ISBN 9985-62-097-6

“See ei ole luuleraamat. See on raamat laulusõnadest.

Luuletused on mõeldud lugemiseks, laulusõnad laulmiseks. Elu käib vahel imelikke ja ootamatuid radu. Umbes kaksikümne aastat tagasi, kui leidsin oma esimese laulu ja hiljem veel mõned laulud, olid need mulle väga intiimsed ja isiklikud asjad. Nagu mõnele inimesele päevik oma salamõtetega. Vahel julgesin neid laulda ka lähedastele sõpradele. Ma ei ole pidanud kunagi laule välja mõtlema, nii öelda pliatsist imema,” kirjutab autor raamatukese eessõnas.

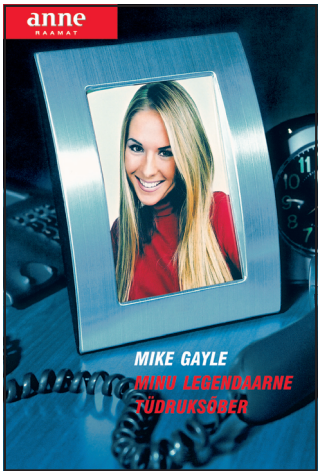
Ja tõepoolest, tema laulud on juba esimesel kuulamisel justkui vanad tuttavad, viisjupid ja värsiread, mis oleks nagu meis kõigis olemas, kuid nõnda selgesse vormi valgu-mata.

ALLIKSAAR ARMASTUSEST

Koostanud
Paul-Eerik Rummo
Kujundanud Kersti Tormis
kõva köide
ISBN 9985-62-101-8

“Alliksaar, nii oma elus kui luules, oli võib-olla viimne tõeline romantik meie jahedas kliimas. Lennuka vaimsuse lattu oli kõrgel, ja mis sellest allapoole jäi, see lihtsalt ei läinud luuletajale korda.

Alliksaart on nimetatud luuleuendajaks, mida ta kahtlemata ka oli. Samas aga – mis on ehk tähtsamgi – oli miski määrav temas just sügavalt vanamoeline nii tema oma kui hilisema aja taustal.” Nii kirjutab kogu koostaja Paul-Eerik Rummo. Raamat on jätkuks juba ilmunud valimikele Shakespeare'i, Puškini ja Underi armastusluulest.

Mike Gayle

MINU LEGENDAARNE TÜDRUKSÕBER

Tõlkinud Kaaren Kaer
Kujundanud Rein Seppius
sari ANNE RAAMAT
304 lk, kõva köide
ISBN 9985-62-094-1

Will Kelly on endiselt armunud Sellesse Õigesse ning püüab teada saada, kas on olemas ka Keegi Teine.

Maailmaga seob tema räämas poissmehekorterit telefon, mille helinale võib järgne-da kõne, mis tõstab ta masenduse sügavustest päikesepaistesse või purustab viimsegi lootuseraasu.

Kaks meest, kolm naist ja eesel nimega Sandy... Mis muud, kui klassikaline armukuusnurk.

Sue Townsend

ADRIAN MOLE'I KASVURASKUSED

Tõlkinud Tiina Tiiman
Kujundanud ja illustreerinud Ülo Pikkov
pehme köide
ISBN 9985-62-103-4

Adrian Mole, kellelt viimati leidis avaldamist tema 13 ¼ aasta vanuselt kirjutatud salajane päevik, on saanud vanemaks ning samuti on muutunud maailm tema ümber. Tõsi, mitte vähem jaburaks. See aga ajab teadagi inimesed ja lapsevanemad eriti hulluks. Ja püüa siis selles jaburas maailmas kasvamisega toime tulla!

Teine osa ühest kõigi aegade menukamast laste- ja noorsooraamatust.

Peep Pedmanson

VANAD JA KOBEDAD

pehme köide
ISBN 9985-62-102-6

Eesti rahva lemmikperekonnajuhtumised, millest laiem üldsus seni vaid teleekraani vahendusel osa on saanud, on nüüd lisaks filmile ka raamatusse raiutud. Raamatus on Maie ja Valdur, Väints, Silvi ja kõik teised, kes nüüdseks juba muutunud osaks meie rahva kollektiivsest teadvusest.

Ott Arder

METSAPOLNE

Kujundanud Priit Pärn
Sari MINU ESIMENE RAAMAT
46 lk, pehme köide
ISBN 9985-62-093-3

Uuemaid ja vanemaid lasteluuletusi nagu vaid Arder neid kirjutada oskab. Lugemisrõõmu mitte ainult lastele.

Oskar Tanner

KATI, PÄKAPIIK JA PROMINENT

Kujundanud Viive Noor
Sari MINU ESIMENE RAAMAT
44 lk, pehme köide
ISBN 9985-62-092-5

“Tee peal küsis Kati isa käest: “Kust päkapikud teavad, kes on hea laps olnud?”

“Noo... Ma ju ütlesin: nad käivad aknast salaja piilumas. Või mis sina arvad?”

Kati ei arvanud midagi.

“Prominent rääkis päkapikuga,” tuli talle äkki meelde. “Ma nägin.”

“Ah soo?” oli kõik, mis isa selle peale kosta oskas. Seepärast rääkis Kati asjast täpsemalt. Ja Kati rääkis. Nii sellest kui mitmest muustki asjast.” Paras lugemisvara enne jõule, jõulude ajal ja kindlasti ka pärast jõule, sest hea lasteraamat, pealegi tuluuus, on alati hea uudis nii väikestele kui suurtele lugejatele.

Parim jõulukink on hea raamat Hea raamat Tänapäevalt

Frankfurt sõnas ja pildis

Kirjastamistüdrukud (vasakult: Kaisa Kaer, Ilvi Liive, Krista Kaer, Asta Trummel) mahuvad hea tahtmise korral ühte voodisse.

Kirjastus Varrak (Priit Maide isikus) magas raamatumessi maha. Või kas magas? Fotod erakogudest.

Kirjastaja Õnn™

“Ameerika on tohutu vandenõu, et sind õnnelikuks teha”

John Updike

Kui te armastate palavalt eneseabiraamatuid, siis te ei peaks seda lugu lugema.

Pigem võtke raamatupoes suund selle riiuli poole, kus eriti inetud suurte pealkirjadega raamatud, nagu “Irriteerimise õpetus menhirilihvijale”, “Vinnivabanemise käsiraamat psühhedeelilistele noorkarjatalitajale” või “Kuidas metsas kakida?”.

Ameerikas (mõistagi) on juba aastaid masendavalt populaarne eneseabiraamatute sari “Chicken Soup for the Soul” ehk tõlkes “Kanapuljong hinge”, mis peaks vihjama teose hingekosutavale toimele. Raamatud koosnevad lühikestest ülipositiivsetest jutukestest, mis peaksid mõjuma inspireerivalt ja tekitama inimeses sellise enesetunde, nagu nad kõnniksid suhkruvatis (st. väga pehme ja tore, mitte, et kõik kleepub vastikult talla külge).

Minimaalsegi kriitikameele olemasolul tundub see kõik muidugi nii jälgilt siirupine, et üks raamat on võimeline terve linna mageveevarud glükooksiks muutma. Autoreid ja ostjaid see muidugi ei kõigutunud ning praeguseks on kanapuljongist saanud juba klassika ja registreeritud kaubamärk.

Esimesele raamatule järgnesid kümned muud ning nüüd

on võimalik end poputada ka järgmiste šedöövritega: “Kanapuljong sõjaveterani hinge”, “Kanapuljong juudi hinge”, “Kanapuljong eelteismelise hinge” või “Kanapuljong vangi hinge”.

Viimase kohta on raamatul ühe Florida vangi kommentaar: “See paneb mõtlema.” Aadressil on võimalik ka ise lugusid saata, kus on üleval täpsed kriteeriumid. Eelkõige peab rääkima “tavalistest inimestest, kes teevad imetabaseid tegusid”. Lood peavad rääkima muuhulgas armastusest, õppimisest, surmast ja ka “eklektilisest tarkusest”. Paulo Coelho on nende raamatutega võrreldes lausa kirjanik.

Muidugi võib öelda, et iga suguse künnismi taga on puhas kadedus, aga paljud eesti kirjastajad on sõlminud mitte kuigi vaikiva kokkuleppe, et neid raamatuid eesti keelde ei tõlgita.

Ülekohtune oleks ka kõiki ameeriklasi kanapuljongi fännideks tembeldada. Nii on ka küllaltki hästi müünud paroodiaraamat “Chicken Poop for the Soul” ehk piltlikult “Kanakaka hinge”.

Pisut sügavamalt on teemale lähenenud noor kanada kirjanik Will Ferguson oma raamat “Õnn™”. Kirjastaja Edwin Vincent de Valu töötab suures New Yorgi kirjastuses,

millel pole juba tükk aega olnud ühtegi bestsellerit, mis firmat üleval hoiaks.

Uute käsikirjade jaoks on kirjastus avalikustanud väljamõeldud isiku, härra Jonesi aadressi, et üliagarad autorid oma loominguga kirjastajaid üle ei koormaks.

Kui härra Jonesile laekub Rajee Tupak Soiree eneseabiraamatu käsikiri “Mida ma mäel õppisin”, viskab Edwin selle algul prügikasti. Edwin arutleb, et miks on esitlustel alati näha, et just eneseabiraamatute autorid on kõige segasemad inimesed. Või kas käivitada kirjastajate ülemaailmne mäng, et saata tülikad autorid teise kirjastaja juurde?

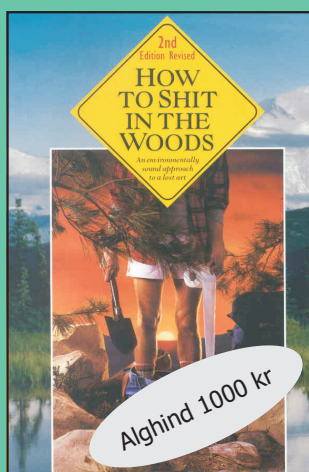
Ent siis selgub, et õigupoolest on see esimene eneseabiraamat, millest ka tegelikult abi on – bestseller on sündinud! Spetsialistid arvutavad kiiresti välja, et bestselleri pealkirjas on keskmiselt 4,6 sõna ja raamat peab olema 309 lehekülge paks. Ning kuigi kõik lugejad hakkavad tõesti õnnelikuks saama, viib see muidugi vääramatult maailmalõpu poole.

Aga tegelikult on see taas üks neid raamatuid, mida tore lugeda, aga võimatu eesti keeles välja anda. Ka eestlased armastavad eneseabiraamatuid liiga palju.

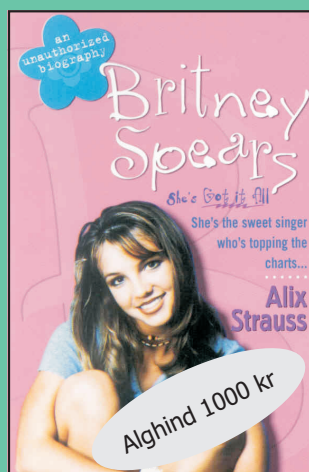
TAUNO VAHTER

TÄNAPÄEVA RAAMATUOKSJON

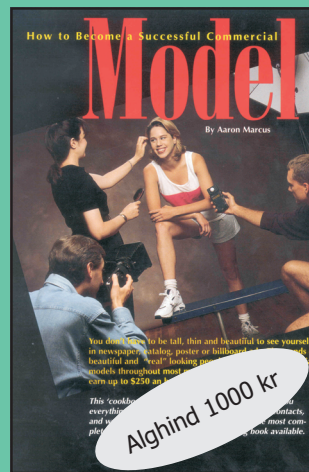
Kirjastuse tegevusaja jooksul on meie riiulitele kogunenud soliidne hulk võõramaist päritolu raamatuid, mille oleme tõlkimata jätnud. Ent kuna meie mõistus ja jaks pole neist üle käinud, on kõigil teistel võimalus neid endale soetada. Eestis ilmub tühiselt vähe raamatuid – inimene või kirjastaja, rikasta meie tõlkekirjanduse raamatulette!

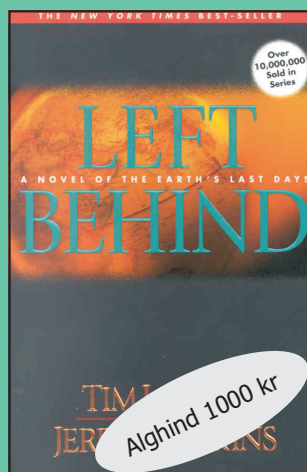
Kathleen Meyer
How to Shit in the Woods
Kuidas metsas kakida? Asendamatu abimees kõigile metsaelanikele ja looduslähedase mõtteviisiga taksonitele.

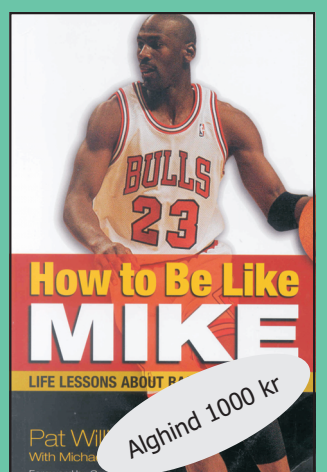
Alix Strauss
Britney Spears – She's Got It All
Ta on saanud kõigi käest Võrratu biograafia miljonite lemmikust ja pooljumalanast, kes saanud raha kõigilt. Või kas on?

Aaron Marcus
How to Become a Successful Commercial Model
Kuidas saada edukaks majandusmodeliks? Raamat, mis kummutab kõik arusaamad majandusmudelid kui asjast iseeneses.

Tim LaHaye & Jerry B. Jenkins
Left Behind
Vasakpoolne tagument Religioosne ulmekas tugevate vasakpoolsete argumentidega.

Pat Williams
How to Be Like Mike
Kuidas olla rohkem mikrofonimoodi? Mikrofoniks saamise raske tee ja kartulid. Mis kartulid?

AS Tänapäev
Laki 17
Tallinn 12915

tel 650 5613
faks 650 5614
e-mail
tnp@tnp.ee
www.tnp.ee

Tiina Tammer, kirjastuse juht
Eneken Helme, toimetaja
Mihkel Mõisnik, toimetaja
Tauno Vahter, toimetaja
Külli Vahtra, müügijuht

Reklaam, kuulutused,
tellimine 650 5611

Väljaandja AS Tänapäev

Kõik ajalehe Tänapäev avaldatud artiklid on autoriõigusega kaitsmata teosed ning nende reprodutseerimine, levitamine ning edastamine mis tahes kujul ilma AS Tänapäev nõusolekuta on lubatud. Kaastöid ei honoreerita ja käsikirjad hävitatakse.